

สอนสมาธิวันวิสาขบูชา 6 พฤษภาคม 2563

โดย: อาจารย์ คณานันท์ ทวีโภค

การที่เราสามารถยกจิตไปทำบุญ ไปสร้างกุศล ไปกราบพระได้หรืออะไรต่ออะไรก็ได้ ที่จริงมันก็เป็นเรื่องของจิต เรื่องของใจล้วนๆ อันที่จริงถึงจะเป็นฆราวาสก็สามารถใช้กำลังของจิต ใช้กำลังของมโนเมยิทธินะครับ ในการที่จะกาย ทัพย์แยกจิตออกมาได้ไม่ใช่เป็นเรื่องเกินวิสัยของบุคคลที่มีความเพียรที่จะปฏิบัตินะครับ ตอนนี่ผู้ที่ปฏิบัติจนได้จนถึง จนเกิดเห็นผลประจักษ์กับตัวเองเนี่ยไม่ได้มีหลักสิบหรือหลักร้อยคนที่น่าจะปฏิบัติกันได้ น่าจะมีหลักหลาย ๆ หมื่นจน หลักแสนขึ้นไปนะครับ คนที่ฝึกมโนเมยิทธิจนถึงขั้นแยกจิตถอดกายทัพย์ได้เนี่ยถือว่าไม่ใช่เรื่องแปลกแล้ว ยิ่งต่อไปเป็น ยุคอภิญาญาใหญ่เขาทำกันได้หมดเป็นเรื่องปกติแต่คนที่ทำไม่ได้เลยเนี่ยกลายเป็นเรื่องหายากไป ว่าไปอยู่ที่ไหนมา ดังนั้นคำว่า อภิญาญาใหญ่หรืออภิญาญาสาธารณะมันแปลว่าการใช้สมาธิพลังจิตเป็นเรื่องธรรมดาเป็นเรื่องซึ่งพึงเป็น เรื่องสามัญ

ดังนั้นกลุ่มพวกเราหรือว่าหลายๆคนที่ฝึกจนเกิดผลเนี่ยจุดนี้เป็นตัวเปิดเป็นตัวเริ่มต้นนะครับ ก็อยากให้เรา มีความเพียร โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกเราที่ตั้งใจฝึกเป็นครูสมาธิซึ่งในห้องครูเมตตาสมาธิก็มีความก้าวหน้ากันค่อนข้างจะ มาก หลายๆคนก็มีประสบการณ์ในหลายๆด้านทั้งในเรื่องสมาธิทั้งเรื่องของญาณทั้งเรื่องของพลังลมปราณ ทั้งเรื่องของ กายทัพย์เป็นเรื่องปกติแล้วเริ่มเข้าใจกลเม็ดของการฝึก การปฏิบัติ การสอนมากขึ้นนะครับ ต่อไปก็อาจจะมียุคการที่ เป็นกำลังของพระพุทธศาสนาอีกมากในประเทศไทย ตอนนี่เราสร้างคนสำคัญที่สุดก็คือคน คนต้องมีคุณภาพของ จิต คุณภาพของการปฏิบัติ ก็ขอให้เราตั้งใจแนวทางขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นหลัก มุ่งเรื่องการปฏิบัติที่ มุ่งลัดตัดตรงเข้าสู่พระนิพพาน ส่วนประกอบอื่น องค์ประกอบอื่นที่มันเป็นกำลังจิตกำลังสมาธิสร้างประโยชน์ทางโลกได้ เราก็จึงใช้ประโยชน์ให้เป็นประโยชน์ต่อตน ให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติไปนะครับ

เอาละวันนี้ก็เริ่มเข้าสู่การฝึกสมาธิกันครับ เป็นการปฏิบัติบูชาเนื่องในวาระดิถีวิสาขบูชาปุริมบูชา ประจำปี พุทธศักราช 2563 เดี่ยววันนี้เราก็กินกันเลยนะ ตั้งใจเริ่มต้นกำหนดความรู้สึกที่กาย กำหนดอริยาบถ กำหนดความรู้ตัว ทั่วพร้อมทั่วร่างกายของเรา ความรู้สึกทั่วร่างกายของเรากำหนดรู้ในอริยาบถที่เรา นั่ง ให้เรานั่งให้อยู่ในอริยาบถที่ กำลัง สบายเข้าที่ ผ่อนคลายร่างกายผ่อนคลายกล้ามเนื้อทุกส่วน กำหนดความรู้ตัวทั่วพร้อมผ่อนคลายร่างกายทุกส่วนเมื่อ ผ่อนคลายร่างกายแล้ว เราก็กำหนดจิตกำหนดความรู้สึกว่าเราปล่อยวาง ปล่อยวางความหวัง ความเกาะเกี่ยวความยึด ในร่างกาย ปล่อยวางความสนใจ ความพะวงกับอาการที่เกิดขึ้นกับร่างกาย จากนั้นกำหนดทำสมาธิจดจ่ออยู่กับลม หายใจสบายๆทำความรู้สึกจิตนาการ จินตภาพ จินตนาการว่าลมหายใจของเราเนี่ยที่ผ่านเข้าออกในกายของเรา เหมือนกับแพรวไหมพลิ้วผ่านเข้าออกในกาย ผ่านตั้งแต่จมูก ผ่านเข้าไปในกาย ผ่านเข้าไปในอกผ่านเข้าไปในท้อง ไหลวนออกจากท้อง ออก จมูกพลิ้วผ่านเหมือนกับแพรวไหมละเอียดปราณีต เป็นลมหายใจที่ละเอียดปราณีต เมื่อกำหนด ลมหายใจกำหนดรู้ในลมหายใจ เรากำหนดใช้สติเป็นผู้รำลึกรู้ดูเห็นในลมหายใจที่ผ่านเข้าออกทั้งสายตลอดทั้งกองลม นั้น เราเป็นผู้ติดตามดูติดตามรู้ เราไม่ต้องบังคับลมหายใจ เราใช้สติตามดูตามรู้ในลมหายใจในความละเอียด ลมหายใจ เข้าไปละเอียดอ่อนเข้าไปถึงไหนเราก็กู้ ลมหายใจหายบเราก็กู้ลมหายใจละเอียดเราก็กู้ กำหนดดูรู้ในลมหายใจสบายๆ วางอารมณ์ใจของเราสบายๆแถมยังมีเอิบอิมผ่องใสอยู่กับลมสบาย เมื่อลมหายใจมันมีความเบาละมีความสบายมีความ ละเอียดปราณีตก็ให้เราใช้สติ กำหนดดูกำหนดรู้ในความรู้สึกเป็นสุขหรือเป็นทุกข์ ความหนักหรือความเบาของใจให้เรากำหนดรู้ในลมหายใจกำหนดรู้ในความละเอียด กำหนดรู้ในเวทนาหรือความเบาความสบายความละเอียดของใจเรา ลม

หายใจสบายอารมณ์ใจเวทนาความรู้สึกของใจเรามีความเบา มีความสบายตามไปด้วยก็ให้กำหนดรู้ทั้งลมสบายและ
อารมณ์ใจที่เป็นสุขเบาสบาย เมื่อลมมีความเบา มีความละเอียดก็ให้เรารู้สึกว่าลมหายใจแค่อ้อยๆเบาอ้อยๆห่าง
อ้อยๆสงบระงับอ้อยๆหายไปจนเหลือแต่ความสงบนิ่ง หยุด ตั้งมั่น กำหนดจิตของเราหยุดอยู่กับความสงบนิ่ง หยุดจาก
การปรุงแต่งที่กระทบทางตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจทั้งหลาย หยุดจากความวุ่นวายของนิเวศทั้งห้าประการทั้งหลาย หยุด
จากความโลภความโกรธความหลงทั้งหลาย หยุดเกิดหยุดตาย จิตนิ่งสงบผ่องใสวางอารมณ์ใจสบายๆ อยู่กับความนิ่ง
ความเบาความสบายของใจ สติกำหนดรู้พิจารณาในธรรมว่า เมื่อใจของเรานั้นเข้าสู่ความสงบจิตเกิดความสุขเป็น
ความสุขที่ไม่เจอไปด้วยวัตถุ ไม่ได้เป็นความสุขจากความรักความปรารถนาในความโลภความโกรธความหลง เป็น
ความสุขที่ไม่เจอด้วยอามิส วัตถุสิ่งของเป็นเงื่อนไขของคสมสุขว่าถ้าได้มาจึงจะเป็นความสุขแต่เป็นสุขในธรรม สุขใน
ความสงบ สุขจากสภาวะที่จิตของเราสะอาดปราศจากนิเวศทั้งห้าประการ สุขจากสภาวะที่ใจของเรานั้นพ้นจากอำนาจ
ของความโลภ ความโกรธ ความหลงแม้จะเพียงชั่วขณะก็ตาม กำหนดจิตให้รู้ พิจารณาให้เห็นตามพระธรรมคำสั่งสอน
ของพระพุทธองค์ที่ได้ทรงตรัสเอาไว้ว่า ความสุขที่เสมอด้วยความสงบนั้นไม่มี สุขนี้เป็นสุขจากสภาวะของใจที่เข้าถึง
สมาธิเข้าถึงธรรม นิ่งสงบกำหนดรู้ในความสุขแห่งความสงบเย็นในธรรมะ สงบจากความฟุ้งการปรุงแต่ง สงบจากการ
ขัดสลายไปในอารมณ์ทั้งปวงจิตสงบนิ่งผ่องใส หยุดอยู่กับความสงบนิ่ง นิ่ง วางเฉยเป็นอุเบกขา จิตมีความเอิบอ้อมอยู่ใน
ความสุขสงบเย็นนี้ นิ่ง หยุด ผ่องใส จากนั้นเราตั้งจิตน้อมนึกรำลึกถึงว่าวันนี้เป็นวันดี เป็นวันมงคลในพระพุทธศาสนา
คือวันวิสาขบูชาอันเป็นวันที่พระพุทธองค์ทรงประสูติ ตรัสรู้ และปรินิพพานในวันนี้ ให้เราน้อมจิตว่าวันนี้เป็นวันพระ
ใหญ่เป็นคืนวันเพ็ญดวงจันทร์แจ่มจรัสอยู่กลางฟ้า ให้เราน้อมจิตน้อมใจจินตภาพนึกถึงดวงจันทร์ในคืนวันเพ็ญที่สะท้อน
อยู่บนผืนน้ำที่ราบเรียบสงบนิ่ง ให้เราน้อมสำรวมจิตของเราให้สงบนิ่งประดุจเงาของดวงจันทร์เต็มดวงบนผืนน้ำที่
ราบเรียบปราศจากคลื่นความกระเพื่อมลอยพลิ้ว ให้จิตของเราสงบนิ่ง เงาจันทร์ เงาจิต ดวงจิตของเราสงบสะอาด
สว่าง สงบและชุ่มเย็น แสงของดวงจันทร์นั้นแม้มีแสงสว่างแต่เป็นแสงที่ปราศจากความเร่าร้อนเป็นแสงจันทร์ที่สงบเย็น
ให้เราน้อมใจน้อมจิตของเรา ประดุจดวงจันทร์ในคืนวันเพ็ญสะอาดสว่าง สงบและชุ่มเย็น เห็นจิตเรากอ้อยๆใสขึ้นสว่างขึ้น
จิตของเราจากดวงจันทร์ที่เป็นสีขาวก็ค่อยๆใสขึ้นสว่างขึ้นจนกลายเป็นเพชรกำหนดน้อมให้จิตของเรานิ่งหยุดอยู่กับ
ภาพนิมิตจิตจากดวงจันทร์ที่สว่างขึ้น ใสขึ้นจนกลายเป็นเพชรระยิบระยับ ให้จิตเรานิ่งอยู่กลายเป็นดวงจิตที่ใสสะอาด
สว่าง สงบ มีแสงสว่างอันสงบเย็น จิตนิ่งเกิดธรรมะฉันทะยินดีที่ใดความผ่องใสแห่งจิตที่เราดำรงคงอยู่ น้อมนึกให้เห็นจิต
ของเราเป็นเพชรสว่าง เป็นจิตอันประภัสสร จิตอันมีความสะอาดแพรวพราว จิตอันปราศจากความโลภ ความโกรธ
ความหลงมาห่อหุ้ม นิ่งหยุดอยู่กับจิตที่เป็นดวงแก้วประภัสสรนี้ จากนั้นน้อมจิตพิจารณาธรรมต่อไป ว่าธรรมอันเป็น
แก่นของพระพุทธศาสนาที่พระพุทธองค์ได้ตรัสสอนไว้คือละความชั่วหรืออกุศลทั้งปวง ให้เราน้อมจิตในขณะที่จิตของ
เราเป็นจิตอันประภัสสรนี้ ความชั่วทั้งหลายในขณะที่จิตที่เราปฏิบัติบูชาเจริญพระกรรมฐานอยู่นี้ จิตของเราปราศจาก
บาปอกุศลหรือการละเมิดศีลเบียดเบียนใดๆ ปราศจากความโลภความโกรธความหลงเข้ามาครอบงำ ปราศจากนิเวศ
ห้าเข้ามาครอบงำจิต จิตเรามีแต่ความผ่องใสเป็นแก้วประกายพรึก จิตของเราในขณะที่เป็นดวงจิตอันปราศจากอกุศลทั้ง
ปวง จากนั้นน้อมพิจารณาต่อไปข้อที่สองยังกุศลทั้งหลายให้ถึงพร้อมให้เราน้อมจิตพิจารณาต่อไปว่าเราได้ทำบุญทำ
ทานทำกุศล ทำความดีให้ไว้พระสวดมนต์โดยเฉพาะอย่างยิ่งเราได้สร้างกุศลปฏิบัติบูชาบำเพ็ญภาวนา เป็นอันว่าทานกัถิ
ภาวนากัถิ เราทำครบถ้วนถึงพร้อมสมบูรณ์แล้ว ความดีของเราถึงพร้อม ปัญญาของเราตั้งจิตพิจารณาต่อไปว่าเราขอ
ปฏิบัติเพื่อทำพระนิพพานให้แจ้ง ให้เราน้อมจิตน้อมใจตั้งใจว่าข้อที่สองคือแก่นธรรมที่พระพุทธองค์ได้ตรัสสอนไว้ ละ
อกุศลทั้งปวงเราได้ทำถึงอยู่ขณะนี้กุศลทั้งหลายเราทำครบพร้อมอยู่แล้ว จากนั้นตั้งจิตต่อไปให้จิตของเรามีความยินดี
ปรีดาปราโมทย์ว่าสองประการเราถึงพร้อมแล้ว คำสอนข้อที่สามอันเป็นแก่นของพระพุทธศาสนาก็คือจงทำจิตของเรา
ให้ผ่องแผ้วเบิกบานน้อมจิตให้เห็นจิตของเราเกิดแสงสว่างเจิดจ้าเป็นแสงสว่างที่เจิดจรัสอย่างยิ่ง จิตที่เป็นเพชร
ระยิบระยับแพรวพราวเป็นแก้วประกายพรึกเป็นแก้วประภัสสรยิ่งสว่างจ้าเจิดจรัสมากขึ้นยิ่งขึ้น ความดีที่พระพุทธองค์

ได้ทรงสอนไว้ในพระพุทธศาสนาเราได้ยังจิตให้ถึงพร้อมแล้วทรงจิตให้เบิกบาน จิตเราส่องใสให้น้อมจิตพิจารณาบอกกับใจของเราเช่นนี้ว่า จิตของข้าพเจ้าส่องใส จิตของข้าพเจ้าส่องแผ้วเบิกบาน จิตของข้าพเจ้าเอิบอ้อมชุ่มชื้น จิตของข้าพเจ้าเป็นสุขอย่างยิ่ง ทรงอารมณ์จิตนี้ไว้ ตั้งใจอธิษฐานว่าการที่ข้าพเจ้าทั้งหลายได้ทรงจิตให้มีความส่องแผ้วเบิกบาน จิตที่มีความเอิบอ้อมในความสงบ ในความว่างสงัดจากความโลภ ความโกรธ ความหลงและสรรพกิเลสทั้งปวง จิตของข้าพเจ้าเป็นสุขอย่างยิ่งทรงอารมณ์ที่จิตสว่างส่องใสเจิดจ้าอยู่เช่นนี้ ยิ่งจิตสว่างส่องใสมากเท่าไรจิตยิ่งมีความเป็นทิพย์ จิตยิ่งมีกำลังมากขึ้นเพียงนั้น ทรงอารมณ์ที่ทรงภาพนิมิตที่ดวงจิตของเราสว่างเจิดจ้า ส่องใส อารมณ์จิตเป็นสุขจากนั้นน้อมจิตอาราธนาบารมีขอบารมีพุทธองค์ทรงสงเคราะห์ ขอให้เกิดภาพพุทธนิมิต ภาพพุทธนิมิตคือภาพของพระพุทธองค์ได้ทรงโปรดแสดงกระแสแห่งพุทธเมตตาปรากฏกลางจิตกลางใจกลางดวงจิตที่เป็นแสงสว่างนั้นด้วยเถิด น้อมจิตจนกระทั่งมีพุทธนิมิตของพระพุทธเจ้าปรากฏกลางจิตกลางแสงสว่างกลางดวงจิตที่เป็นประกายสรนั้น จากนั้นเราตั้งจิตอธิษฐานขอให้เห็นกายที่เป็นกายภายในอาทิสมาณกายของเราเป็นกายแก้วเป็นกายทิพย์ สำหรับคนที่มีความคล่องตัวมีกำลังของมโนเมธิทริกก็ให้อาทิสมาณกายที่เป็นกายของพระวิสุทธิเทพไปกราบท่าน สำหรับคนที่เพิ่งฝึกที่ยังมีกำลังน้อยก็ให้น้อมนึกให้เห็นกายเหมือนตัวเร่อีกคนหนึ่งเป็นกายใสๆเป็นกายที่เราไปด้วยจิต ไปด้วยกำลังใจของความเป็นทิพย์ ให้เห็นกายของเราอีกกายหนึ่งที่ใสเป็นแสงสว่างที่ประกอบไปด้วยบุญ ไปกราบพระพุทธเจ้าแทบเบื้องพระบาท เมื่อกราบแทบพระบาทพระพุทธองค์ได้แล้ว จึงน้อมจิตอธิษฐานต่อไปขอให้กายที่เป็นกายทิพย์ของเรานั้นได้ปรากฏพวงมาลัย ดอกไม้ รูปเทียน เครื่องสักการะอันเป็นแก้วเป็นทิพย์เป็นผลจากกำลังบุญที่เราเคยได้ถวายดอกไม้บูชาพระพุทธรูป บุญที่เราเคยได้ถวายพวงมาลัย เราน้อมจิตน้อมใจให้เกิดดอกบัวแก้วดอกไม้แก้วพวงมาลัยทิพย์พวงมาลัยแก้วให้ปรากฏอยู่บนมือกายทิพย์ของเรา ตั้งจิตบังคมถวายพระพุทธองค์ ตั้งใจว่าเราถวายพระพุทธเจ้าด้วยกำลังของการปฏิบัติธรรมเป็นพุทธบูชา น้อมจิตถวายพระพุทธองค์

จากนั้นให้เราตั้งจิตต่อไปในวันนี้จะพาไปเที่ยว ตั้งจิตขอบารมีพระพุทธเจ้าทรงสงเคราะห์วางใจเบาๆสบายๆ ใจสบายๆเฉยๆหากมีภาพหรือสิ่งใดที่เป็นนิมิตผุดขึ้นมาก็กำหนดดูกำหนดรู้ตามไป ขอบารมีพุทธองค์ทรงสงเคราะห์ขอให้ข้าพเจ้าได้ยกกายทิพย์อาทิสมาณกายด้วยกำลังแห่งพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพขึ้นไปยังพระจุฬามณีเจดีย์สถานบนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ด้วยเถิดพระพุทธเจ้าข้า ขอให้ข้าพเจ้าได้ประสบพบเห็นเทวดา สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายเทพพรหมทั้งหลายที่ท่านมาสักการะบูชามาเวียนเทียนบูชาที่พระจุฬามณีเจดีย์สถานบนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ขอให้เห็นหมู่เทพเทวาททั้งหลาย ให้เราค่อยๆดูนะเห็นเทวดาท่านเหาะ ท่านเดินจงกรมหรือท่านลอยจงกรม น้อมจิตค่อยๆดูแล้วในมือท่านมีอะไรบ้าง มีพวงมาลัย มีข้าวตอกดอกไม้โปรย ให้เรากำหนดดูกำหนดรู้ แล้วก็ให้เราอธิษฐานจิตให้เห็นกายที่เป็นกายแก้วของเรานะเวียนเทียนรอบพระจุฬามณีเจดีย์สถานด้วยเช่นกัน ตั้งใจว่าในขณะที่เวียนค่อยๆไปเข้าบริการกรมพุทโธ มีอุประณมลอยล่องรอบพระจุฬามณีเจดีย์สถานภาวนาพุทโธ เวียนทั้งหมดสามรอบช้าๆนะไม่รีบแสบเดียวก็รอบแล้วนะ ช้าๆค่อยๆพุทโธ กำหนดความรู้สึกว่ามือของเราประณมมีพวงมาลัย รูปเทียนดอกไม้ สว่างเป็นแก้วเป็นทิพย์กายของเราสว่างเป็นแก้วเป็นทิพย์บริการกรมพุทโธเวียนรอบพระจุฬามณีเจดีย์สถาน จากนั้นกำหนดนะให้เห็นกายของเราลอยอยู่นะ ลอยอยู่ที่หน้าพระจุฬามณีเจดีย์สถาน จากนั้นตั้งจิตอธิษฐานกำหนดจิตขอบารมีพุทธองค์ทรงสงเคราะห์ขอบารมีท่านปู่พระอินทร์ท่านย่าภรรณาสงเคราะห์ขอเมตตาแยกอาทิสมาณกายคือกายแก้วกายทิพย์ของข้าพเจ้าเป็นจำนวนมากมายมหาศาล จากนั้นขอให้กายที่แยกออกมาจำนวนมากมายนั้นพร้อมกับดอกไม้แก้วดอกไม้ทิพย์ แยกยกจิตลอยไปเวียนเทียนที่พระธาตุเจ้าดอยสุเทพ แยกไปเวียนเทียนที่พระธาตุหริภุญชัย เวียนเทียนที่วัดพระแก้ว เวียนเทียนที่มหาเจดีย์ทั้งหลาย พระปฐมเจดีย์ ลงไปยังเมืองบาดาลพญานาค กำหนดน้อมจิตแยกอาทิสมาณกายเท่ากับพระเจดีย์สถานที่สำคัญที่เราเคารพศรัทธา แยกยกอาทิสมาณกายไปเวียนเทียนพร้อมกันทุกกายสามรอบ เมืองพญานาค เมืองบาดาล พระธาตุดอยสุเทพ วัดพระแก้ว พระธาตุหริภุญชัย พระธาตุพนม พระธาตุสำคัญทั้งหลาย น้อมจิตแยกยก

อาทิสมาณกายเวียนเทียนพร้อมกัน จิตยังมีกำลังยิ่งมีความอึดใจยิ่งมีความสว่าง มีความศรัทธาเคารพเลื่อมใสเคารพใน พระพุทธศาสนา เคารพในพระพุทธเจ้า เคารพในพระธรรม เคารพในพระอริยสงฆ์ เมื่ออธิษฐานจิตแยกอาทิสมาณกาย เวียนเทียนออกไป ณ สถานที่สำคัญในพระพุทธศาสนาแล้วให้ใช้อาทิสมาณกายที่เราแยกออกไปนั้นในทุกๆกายจะเป็น ร้อยจะเป็นพันจะเป็นหมื่นกายนั้นตรงเข้าไปกราบพระบรมสารีริกธาตุในองค์พระธาตุเจดีย์ทั้งหลาย น้อมจิตไปกราบให้ ถึงจนสัมผัสได้ถึงแสงสว่างฉัพพรรณรังสีของพระบรมสารีริกธาตุน้อมลงสู่กายทิพย์อาทิสมาณกายของเราในแต่ละกาย แต่ละร่าง น้อมจิตกราบบูชาให้ถึงกระแสแห่งพระบรมสารีริกธาตุ เมื่อน้อมจิตและรับกระแสจากพระบรมสารีริกธาตุแล้ว เราน้อมจิตกราบแผ่เมตตาให้กับเทวดา พรหม สัตว์ดิรัจฉานทั้งหลายที่ท่านเป็นเทวดารักษาพระพุทธรูป รักษาพระธาตุ เจ้าเจดีย์ รักษาพระพุทธศาสนา น้อมจิตแผ่เมตตาขอให้ท่านมีกำลัง มีกำลังแห่งบุญ มีกำลังแห่งกุศลจากจิตอันผ่องใสที่ เราน้อมอนุโมทนาสาธุการและแผ่เมตตาถึงท่านทุกรูปทุกนามด้วยเถิด น้อมจึรับความรู้สึกนะว่าท่านยิ้ม มั้ย ท่านดี ใจมั้ย ท่านขอบคุณมั้ย ท่านยินดีกับเราท่านยินดีที่เรามาปฏิบัติมั้ย จากนั้นกราบเทวดาพรหม ณ สถานที่แห่งนั้นและ อธิษฐานรวมจิตพุ่งมาจากทุกสถานที่บูชาสถานทั้งหลายพุ่งกลับมายังกายที่เป็นกายทิพย์เราที่พระจุพามาณี เจดีย์สถานกลับมารวมเป็นหนึ่งอีกครั้งหนึ่ง น้อมให้ทุกกายทุกแสงพุ่งกลับคืนมาแล้วน้อมให้กำลังของกายทิพย์เรามีกำลัง ขึ้น สว่างขึ้น ผ่องใสขึ้น มีกำลังของแสงสว่าง ความใสความแพรวพราวยิ่งขึ้น จากนั้นน้อมจิตอธิษฐานขอขารมีแห่ง พระพุทธเจ้าทรงสงเคราะห์ขอยกจิตของข้าพเจ้าไปกราบพระพุทธรองค์ กราบสมเด็จพระปฐมพระพระพุทธเจ้าทุกๆพระองค์ บนนิพพาน ตลอดรวมถึงพระอรหันต์ชีณาสพทั้งหลายที่ท่านเสด็จดับขันธเข้าถึงพระนิพพานแล้ว ขอให้จิตข้าพเจ้า กาย แก้วกายทิพย์ของข้าพเจ้าขึ้นไปปรากฏบนพระนิพพานได้กราบท่านทั้งหลาย พระพุทธเจ้าทุกๆพระองค์ พระปัจเจก พระพุทธเจ้าทุกๆพระองค์ พระอรหันต์ชีณาสพทุกๆพระองค์ เป็นมหาสามัคม น้อมจิตให้กายของเราสะอาดผ่องใสอยู่ ท่ามกลางมหาสามัคมนี่ น้อมจิตกราบทุกรูปทุกนาม จากนั้นตั้งจิตอธิษฐานขอขารมีพุทธรองค์ทรงสงเคราะห์ ขอพุทธานุญาตให้ข้าพเจ้าได้ตั้งปฏิบัติธรรมเจริญวิปัสสนากรรมฐานบนพระนิพพานด้วยเถิด จากนั้นตั้งจิตอธิษฐานให้เห็น ดอกบัวแก้วสว่างเป็นอาสนะเป็นแก้วใสประกายพริ้ว กายทิพย์กายแก้วของเราหนึ่งชาติสมาธิเพชรอยู่บนรัตนบัลลังก์ ดอกบัวแก้วนี้ กายจิตสว่างเอิบอิมผ่องใส กายทิพย์มีความสะอาดใสบริสุทธิ์ กำหนดน้อมจิตตั้งใจพิจารณาตัดร่างกาย ขันธ์ห้า ร่างกายเนื้อที่อยู่บนโลก กำหนดจิตพิจารณาว่าในขณะที่จิตข้าพเจ้าแยกขึ้นมาอยู่บนนิพพาน ร่างกายที่เป็น ร่างกายเนื้อข้าพเจ้าขอให้น้อมพิจารณาให้เห็นตามความเป็นจริง ว่ามีความแก่ มีความเสื่อม มีการเกิดขึ้น มีการดับไปใน ที่สุด ขึ้นชื่อว่าร่างกายที่เป็นกายเนื้อในที่สุดก็ต้องถึงแก่ความตาย ตั้งจิตอธิษฐานปล่อยวางตัดร่างกายตั้งจิตตั้งใจ พิจารณาให้เห็นตามความเป็นจริงว่าร่างกายนี้เป็นรังของโรค ร่างกายนี้มีความเสื่อม มีความดับไปในที่สุด พิจารณาว่า ใจของเรามีความเกะ มีความห่วง มีความยึด มีความหลงในร่างกายมั้ย หรือจิตเราเริ่มมีปัญญาน้อมยอมรับความ เป็นไปในร่างกายขันธ์ห้านี้ว่าหากเมื่อไหร่ก็ตาย เมื่อไหร่ที่เราตายจากร่างกายนี้เราจะไม่ห่วงไม่เกะไม่เสียดาย ตาย เมื่อไหร่จิตเราตั้งไว้จุดเดียวคือนิพพาน พิจารณาตัดร่างกาย จากนั้นตั้งจิตต่อไปให้เห็นสภาวะว่าร่างกายที่เป็นกายเนื้อ ขันธ์ห้า นอนทอดกายลง พิจารณาให้เห็นในความเป็นอนุสสุภสัญญา มีความเนาเปื่อยผุพัง ยุบตัวลง แห้งลงและค่อยๆแห่ง ค่อยๆเหลือแต่โครงกระดูก ค่อยๆผุร่อนกลายเป็นผงกลายเป็นเถ้าธุลีหายไปกับสายลม กลายเป็นธุลี กลายเป็นความ ว่างเว้งว่าง ธุลีถูกลมพัดเป่าสลายหายไปหมดไม่มีอะไรทั้งสิ้น จิตปล่อยวาง ไม่เหลือความห่วง ความเกะ ความยึดใน ร่างกาย จากนั้นพิจารณาต่อไปให้เห็นจิตอาทิสมาณกาย กายที่เป็นแก้วที่นิ่งสมาธิอยู่บนพระนิพพานนั้น กำหนดน้อม พิจารณาให้เห็นกายภายในคือกายทิพย์ที่เป็นแก้วประกายพริ้วสว่างผ่องใสนั้น กำหนดน้อมจิตพิจารณาต่อไปว่าหาก แม้นข้าพเจ้าได้ตายลงจากอันตภาพที่เป็นกายเนื้อนั้นแล้ว จิตยกขึ้นมาสู่นิพพานดังเช่นที่ข้าพเจ้ายกจิตขึ้นมาอยู่เช่น ขณะนี้ หากข้าพเจ้าตัดสินใจเพื่อพระนิพพานเป็นที่สุตกานเกิดของข้าพเจ้าก็จะมีอีกต่อไป การเวียนว่ายตายเกิดใน สังสารวัฏก็จะมีอีกต่อไป กิจทั้งหลายจบลงแล้วสิ้นแล้ว อุกุศลทั้งหลายไม่อาจกระทำย่ำยีต่อข้าพเจ้าได้อีกแล้ว บาป อุกุศลไม่อาจส่งผลต่อข้าพเจ้าได้อีกแล้วแม้กรรมในอดีตชาติยาวนานนับเนื่องเพียงใดก็ตาม และในขณะที่เดียวกันบุญกุศล

ความสุขผลบุญที่ทำให้ข้าพเจ้าไปจุติเป็นเทวดา พรหม มีวิมานมีทิพยสมบัติที่จะทำให้เกิดเป็นมนุษย์มีสมบัติมากมาย มหาศาลก็ไม่อาจตั้งจุด หลอกล่อให้ข้าพเจ้ากลับลงไปเกิดได้อีกต่อไปไม่ว่าบาปไม่ว่าบุญไม่อาจส่งผลต่อข้าพเจ้าได้อีกต่อไป ความห่วง ความเกะ ความยึดในบุคคลทั้งหลาย ในทรัพย์ทั้งหลายในกิจทั้งหลายไม่มีในจิตของข้าพเจ้าอีกต่อไป จิตของข้าพเจ้าพ้นจากกำลังแรงดึงดูดแห่งสังสารวัฏทั้งปวง ภพทั้งหลายสิ้นแล้ว ชาติ ชรา มรณะทั้งหลายสิ้นแล้ว ดับเชื้อเกิด สังโยชน์ทั้งหลายไม่อาจร้อยรัดดวงจิตของข้าพเจ้าไว้ในสังสารวัฏ ไว้ในภพแต่ละภพ ไว้ในภูมิแต่ละภูมิได้อีกต่อไปแล้ว น้อมจิตน้อมใจเจริญในอุปัฏฐากกรรมฐาน น้อมจิตน้อมใจเจริญในอารมณฺ์พระนิพพานตั้งจิตตั้งใจแม้เพียงขณะชั่วคราว่าเป็นอารมณฺ์พระนิพพานชั่วคราก็ให้ตั้งกำลังใจเต็มที่ว่า ให้จิตเรามีความยินดีในพระนิพพาน น้อมใจให้จิตเกิด ความยินดีในพระนิพพาน จิตมีความผ่องใส อาทิสมาณกายเป็นกายพระวิสุทธิเทพสว่างผ่องใส ดอกบัวแก้วสว่างผ่องใส กำหนดสงบนิ่งในอารมณฺ์พระนิพพาน ไม่มีความอยาก ไม่มีความห่วง ไม่มีความปรารถนาที่จะไปในภพอื่น ภูมิอื่นอีกต่อไป ตั้งจิตทรงอารมณฺ์ในอารมณฺ์พระนิพพานบริกรรม นิพพานัง ปรมัง สุขขัง พระนิพพานเป็นสุขอย่างยิ่ง นิพพานัง ปรมัง สุขญฺัง พระนิพพานเป็นสุขอย่างยิ่ง ทรงอารมณฺ์ทรงภาวนิมิตในความเป็นอาทิสมาณกายอยู่บนพระนิพพานสว่าง อยู่ท่ามกลางมหาสามาคมมีพระพุทธเจ้าสมเด็จพระเจ้าปฐมเป็นประธาน น้อมรับกระแสจากพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ พระปัจเจกพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ พระอรหันต์ชีณาสพทุก ๆ พระองค์ น้อมใจอธิษฐานว่าธรรมใดที่ท่านทั้งหลายได้เข้าถึง ธรรมนั้นแล้วอันเป็นธรรมอันวิมุตหมดจด ถ้ามันเป็นไปเพื่อมรรคผลนิพพาน ขอธรรมทั้งหลายจงหลั่งไหลเข้ามาสู่จิตของข้าพเจ้าและขอให้ข้าพเจ้าเข้าถึงธรรมทั้งปวงอันวิมุตหมดจดนั้นได้โดยเร็วโดยพลันทันใจ และธรรมที่มุ่งลัดตัดตรงสู่ มรรคผลพระนิพพานด้วยเถิด กำหนดให้เห็นจิตเราผ่องใสอาทิสมาณกายของเราสว่างใสทรงอารมณฺ์พระนิพพานไว้ น้อมใจของเราไม่ปรารถนาในภพอื่นภูมิอื่นใด ไม่ปรารถนาในการเกิด จิตสว่างใสมีความมั่นคงในพระรัตนตรัย มีความมั่นคงในพระพุทธองค์ จิตมีความมั่นคงในพระนิพพาน จากนั้นตั้งจิตอธิษฐานกราบพระพุทธเจ้า กราบทุก ๆ พระองค์ ตั้งจิตขออารมณฺ์ครูบาอาจารย์สิ่งศักดิ์สิทธิ์ท่านมาปรากฏให้เห็นในจิต ใ้กายที่เป็นกายแก้วกายทิพย์ของเรากราบทุกท่าน ทุก ๆ พระองค์ไว้ เมื่อน้อมจิตกราบแล้วจึงตั้งใจว่า ขอให้เกิดดอกบัวแก้ว ดอกมะลิ เครื่องสักการะอันประณีตเป็นทิพย์ สว่างผ่องใส ตั้งใจว่าข้าพเจ้าได้ปฏิบัติเป็นปฏิบัติ ปฏิบัตินุชา เป็นนุชาอันสูงสุดไม่ใช่ขามีสนุชานุชาด้วยดอกไม้รูปเทียนเครื่องหอมประการใด พระพุทธองค์ไม่เคยสรรเสริญ ทรงสรรเสริญการบูชาสูงสุดคือปฏิบัติบูชา เราได้เข้าถึงการบูชาสูงสุดคือ ปฏิบัติบูชา บูชาคุณพระพุทธเจ้า เราปฏิบัติในการปฏิบัติสูงสุดคือปฏิบัติเพื่อพระนิพพาน เจริญอารมณฺ์พระนิพพาน อารมณฺ์อุปัฏฐากกรรมฐาน ดังนั้นเครื่องบูชาปฏิบัติบูชาของข้าพเจ้าเป็นปฏิบัติบูชาอันเลิศอันเป็นที่สุดแห่งธรรมแล้ว ยกจิตอาทิสมาณกายปฏิบัติในอารมณฺ์พระนิพพาน ข้าพเจ้าขอตั้งจิตให้บุญทั้งหลายจงมารวมตัวกันเป็นดอกบัวแก้ว มะลิ แก้ว เป็นเครื่องบูชาว่า การบูชาของข้าพเจ้าที่ยกจิตขึ้นมาบนพระนิพพานนี้เป็นผลเป็นบารมี เป็นกำลังใจ ขอให้การปฏิบัติบูชานี้จงเพิ่มพลวัตปัจจัยในการปฏิบัติธรรมเพื่อมรรคผลพระนิพพาน ให้การเข้าถึงธรรมของข้าพเจ้ารวดเร็ว มุ่งลัดตัดตรงยิ่งขึ้น ขออารมณฺ์ครูบาอาจารย์ผู้เป็นสัมมาทิฐิเมตตาตามาสงเคราะห์ในจิต ในสมาธิ ในฌาน ในญาณ ให้ญาณ เครื่องรู้ของข้าพเจ้า ตรง ตั้งมั่น เจริญคม ครอบคลุมในธรรมทั้งปวง ของจงเป็นธรรมเครื่องรู้อันละเอียด ประณีต ลึกซึ้ง ขอธรรมทั้งหลายจงเข้าถ่ายทอดจากจิตสู่จิต เข้าสู่จิตของข้าพเจ้าโดยง่าย ชำระล้าง ชำแรกสลาย วัณฺ์สันดาน อวิชชา ตลอดจนจนสรรพกิเลสของข้าพเจ้าให้มลายหายสิ้นได้อย่างง่ายดาย ขอธรรมทั้งหลายจงรักษาคุ้มครองจิตของข้าพเจ้าให้มีความผ่องใส มุ่งตรงตั้งมั่นอยู่ในสัมมาทิฐิ สัมมาสมาธิ สัมมาปัญญา สัมมาปฏิบัติ จากนั้นให้เราตั้งจิตถวายเครื่องสักการะกับพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ ถวายสมเด็จพระเจ้าปฐมขอให้ท่านเมตตาเป็นประธานท่ามกลางมหาสามาคม จากนั้น น้อมจิตกราบ กราบทุกท่าน กราบทุก ๆ พระองค์นะ จากนั้นตั้งจิตอธิษฐาน ขอให้อาทิสมาณกายของข้าพเจ้ากลับมายังร่างกายที่เป็นกายเนื่อบนโลก พุงเป็นแสงลงมา กลับลงมาที่ร่าง พุงลงมาที่หัว จากนั้นตั้งจิตแผ่เมตตาสว่างออกไป ขอให้บุญกุศลที่ข้าพเจ้าปฏิบัติบูชานี้ ในวาระดิถีวิสาขบูชาของเกิดบุญกุศลถึงมวลสรรพสัตว์ทั้งหลายไม่มีที่สุด ไม่มีประมาณ

ทุกภพทุกภูมิ ขอสรรพสัตว์ทั้งหลายจงประสบแต่ความสุข พ้นจากความทุกข์ พ้นภัยจากวิภูสงสารเข้าถึงพระนิพพานอันเป็นเอกบรมสุขได้โดยง่ายโดยพลันด้วยเถิด แผ่เมตตาสว่าง จนรู้สึกเหมือนมีแรงระเบิด สั่นสะเทือน ระเบิดสว่างเป็นกระแสนุญออกไปทั่วจักรวาล ใจสบาย สงบ จิตและกายรู้สึกสัมผัสว่ามีพลัง มีความตั้งมั่น มีความผ่อนคลาย จากนั้นหายใจเข้าลึกๆช้าๆ หายใจเข้าพุทออกโธ ลึกๆยาวๆ ครั้งที่สองธัมโม ครั้งที่สามสังโฆ ใจสบายๆ จากนั้นจึงค่อยๆน้อมจิตลึ้มตาขึ้นช้าๆใจแยมยิ้ม นึกจินตนาการให้กลางใจของเรามีดอกบัวบาน ดอกบัวบานใจเรายิ้ม ใจเร่อิ่มใจเราเป็นสุข ตั้งใจอนุโมทนาสาธุกับเพื่อนๆทั้ง 177 คนด้วยนะครับ เจริญสมาธิกำลังใหญ่เป็นบุญใหญ่ แผ่เมตตาสาธุกับเพื่อนๆ สาธุกับทุกคน สาธุที่ทุกคนได้ปฏิบัติธรรมนะ สาธุ สาธุ

เรื้อนะหนึ่งชั่วโมงแล้ว ยังไงก็ตั้งใจปฏิบัติกันทุกคน วันนี้ไปหลายที่เลย เล่าสู่กันฟังบ้างนะว่าไปที่ไหนกันบ้างเวลาแยกกายทิพย์ออกไป ว่าแยกออกไปที่ไหนบ้าง บางคนจะรู้สึกสัมผัสว่า รู้สึกเหมือนเราไปได้หลายๆที่จริงๆนะ สาธุ สาธุครับ